

POMA, Karel (Antwerpen 14 maart 1920). Volgde middelbaar onderwijs aan het atheneum van Antwerpen en studeerde daarna scheikunde te Gent (1943). In 1946 werd Poma doctor in de scheikunde en behaalde hij aan de Universit  libre de Bruxelles ook een diploma bacteriologie. Tijdens de Tweede Wereldoorlog had hij als student de leiding van een verzetsgroep binnen de Gentse universiteit die aangesloten was bij het Onafhankelijkheidsfront, iets waarvoor hij later verschillende decoraties ontving. Na de oorlog werkte hij bij de Antwerpse Waterwerken (1945-1971); daarna was hij nog deeltijds docent aan de Vrije Universiteit Brussel (1979-1990).

Als Vlaamsgezinde liberaal ijverde Karel Poma voor de vervlaamsing van de liberale partij en uiteindelijk voor de oprichting van een autonome Vlaamse liberale partij. (DE STANDDAARD/HET NIEUWSBLAD)

Poma was reeds als jongeman liberaal en ook Vlaamsgezind. Zijn vader was actief in de **liberale partij** en zou van 1947 tot 1959 nog gemeenteraadslid, schepen en burgemeester van Wilrijk worden. Als student sloot Poma aan bij 't Zal wel gaan en bij het **Liberaal Vlaams Studentenverbond-LVSV** (1938-1940). Na de oorlog werd hij bestuurslid van deze laatste vereniging en verantwoordelijk uitgever van *Neohumanisme*. Samen met vele andere oudgedienden van het LVSV werd hij actief in het **Liberaal Vlaams Verbond (LVV)**, waarvan hij ook voorzitter zou worden (1968-1970). Poma pleitte in die periode voor de vervlaamsing van de Katholieke Universiteit Leuven en ondertekende in april 1967 het *Manifest der 31* waarin door academici en politici werd aangedrongen op de overheveling van het Franstalige deel van de universiteit naar Wallonië.

Daarnaast was Poma ook actief in de liberale partij zelf; in 1961 werd hij secretaris van de Antwerpse partijfederatie. In 1965 werd hij verkozen tot senator. Toen hij in 1968 niet werden herkozen, trachtten de Franstaligen binnen de unitaire liberale partij het LVV te treffen door hem als kandidaat voor coöptatie te boycotten. Dit mislukte evenwel door de druk van de bij het LVV aangesloten senatoren. Hij bleef senator tot 1971 en toen ging hij zetelen in de Kamer (1971-1981). Van 1981 tot 1985 was hij ten slotte opnieuw senator. Daarnaast was Poma gemeenteraadslid van Wilrijk (1965-1982) en van Antwerpen (1983-1988). Van 1977 tot 1981 was hij fractieleider van de liberalen in de **Vlaamse Raad**. Tijdens zijn parlementaire loopbaan maakte hij twee keer deel uit van een regering. Van april 1974 tot 1977 was hij in de nationale regering staatssecretaris voor leefmilieu, een beleidsdomein waarmee hij reeds als parlementair bijzonder begaan was. In oktober 1974 kreeg Poma er een portefeuille bij: hij werd als staatssecretaris voor bossen, jacht en visvangst toegevoegd aan **Rika van Ocken**, minister voor Vlaamse aangelegenheden, en maakte bijgevolg deel uit van het Ministerieel Comité voor Vlaamse aangelegenheden. Van 1981 tot 1985 was hij vice-voorzitter van de (eerste) **Vlaamse Executieve** en gemeenschapsminister van cultuur. Poma saneerde de financiën van de **Vlaamse Opera** en het **Vlaams Cultureel Centrum Amsterdam** en trok privé-sponsors aan voor onder andere het **Festival van Vlaanderen**. Hij regelde tevens het statuut van de vrije radio's en zette zich in voor het doorbreken van het televisie-monopolie van de **Belgische Radio en Televisieomroep**. Sinds 1993 is Poma voorzitter van de statutaire commissie van de **Vlaamse Liberalen en Democraten**.

Poma vervulde en vervult nog heel wat functies in liberale en Vlaamse verenigingen: bestuurslid van het Nationaal Verbond van de Liberale Jeugd van België (1949-1955), lid van het **Willemsfonds** en sinds 1986 lid van de raad van beheer van De